

[Inger Harms]

Begrundelse

Det er oplyst fra Miljøstyrelsens side, at den beredskabsplan, der er under udarbejdelse for Sønderjylland, og som skal anvendes, hvis der sker ulykker på de vesttyske atomkraftværker, ikke inkluderer f.eks. atomvåbendepotet i Meyn. Den sønderjyske befolkning har svært ved at forstå, at fordi et sådant depots indhold skal hemmeligholdes, kan der ikke udarbejdes beredskabsplan herfor, selv om enhver i Sønderjylland er overbevist om, at depoterne indeholder atomvåben. Det kan bl.a. ses ved, at bevogtningen er lig med den bevogtning, som finder sted på andre atomvåbendepoter, som tilhører NATO, i Vesttyskland.

Derfor må det kræves, at dette depot også indeholdes i de beredskabsplaner, der er under udarbejdelse.

Svar (15/10 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Spørgsmålet om eventuelle risici fra fredstidsuheld eller -ulykker i forbindelse med atomvåben er behandlet i afsnit B i »Miljøministerens skriftlige redegørelse til Folketinget om nukleare risici, som dansk område inklusive Grønland og Færøerne udsættes for fra kilder uden for landets grænser«. Redegørelsen blev afgivet den 2. maj 1983.

Det er i redegørelsen anført, at »det er så vidt vides aldrig sket, at der er indtruffet en nuklear eksplosion af de medførte våben i fly eller skibe som følge af nedstyrtning, sammenstød eller andre ulykker, men ulykkerne har alene – og kun i visse tilfælde – givet anledning til forureningsproblemer ved spredning af våbenmaterialets radioaktive stoffer«. Endvidere er det i redegørelsen anført, at »forureningsrisikoen ved ulykker med kernevåben afhænger helt af omstændighederne ved den enkelte situation. Bevarer våbnet intakt, er der hverken forurenings- eller strålerisiko for befolkningen. Ødelægges våbnet ved uheldet, er de afgørende faktorer arten og mængden af de radioaktive stoffer, der eventuelt spredes. Det drejer sig hovedsagelig om plutoniumisotopen Pu 239, der har

en halveringstid på 24.000 år og udsender den energirige, men korttrækkende alfastråling. Denne stråling medfører ingen risiko uden på kroppen, men optages stoffet i kroppen – ved indånding eller med føden – forøger strålingen risikoen for senere at få kræft.«

Det fremgår også af redegørelsen, hvorfor ulykker eller uheld med atomvåben næppe vil starte den nukleare proces og således heller ikke udløse en nuklear eksplosion. Som nævnt i redegørelsen medførte selv den ret dramatiske ulykke i 1966 ved Palomares i Spanien ikke en nuklear eksplosion, men alene forurening af et ret begrænset areal med våbenmaterialet, som her var plutonium 239. Et andet muligt våbenmateriale er uran, der ligeledes udsender den korttrækkende alfastråling. I redegørelsen er, jf. ovenfor, også beskrevet den mere begrænsede karakter af en sådan strålingsrisiko – i modsætning til følgerne af en nuklear eksplosion eller stråling herfra eller til strålingsrisikoen efter udslip af radioaktive spaltningsprodukter fra den nukleare proces i en forulykket atomreaktor.

Transport og oplagring af atomvåben uden for Danmarks grænser anses derfor ikke for at udgøre en sådan risiko for stråleudsættelse af befolkningen i Danmark, at det vil være berettiget at etablere et særligt beredskab med henblik herpå.

Miljøministeren har i øvrigt pålagt Miljøstyrelsen at fremkomme med forslag til en landsdækkende beredskabsplan inden den 1. september 1987. Dermed skulle også den eventuelitet blive dækket, at den ene eller anden del af landet skulle blive udsat for forurening efter en ulykke med atomvåben uden for dansk område.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 17 om underretning til danske myndigheder i tilfælde af en ulykke med atomvåben i områder omkring Danmark.«

Spm. nr. S 19

Til industriministeren (7/10 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad har ministeren gjort for at sikre Mercandia en omfinansiering af to allerede finansierede skibe, så disse finansieres på lige vilkår med de skibe, andre redere lader